

M. MEL. LAUBANI
SPROTAVII SILESII

EPOS

A VSPICALE
AD SENAT. POPVLVM-
QVE DANTISCA-
NUM.

*Cum solemnni ritu incliti ibidē GYMNASII
Prorector ac Professor Græca lingua,
Oratoricæ Poëseos renun-
ciaretur*

A N N. cō lō cV.
AD XIV. KL. DECEMB.
CUM

INSERTA SIVE LA-
CINIA

O D A R V M D A N T I S C A,
N A R U M

non absimilis argumenti.

DANTISCI,

Ex Officina Typographica Guilhelmi Guilmothani
ANNO cō lō cV.

VOBIS
Magnifici, Nobilissimi, Amplissimi
VIRI,

D. JOANNES LINDANE BURGRAVI REGIE
D. GERHARDE BRANDESI PRÆSES.
D. BARTHOLOM. SCHACHMANE, VICEPRÆSES.
D. JOANNES THORBECE.

REIPUBLICÆ DANTISCANÆ
Praconsules meritissimi;

VOBIS ITEM RELIQVIS
CONSULIBUS,
SENATORIÆ CURIÆ LUMINIBVS
ac Patribus patriæ benignissimis
HÆ DANTISCANI OTII PRIMITIÆ,
MEI SCILICET
in Urbem adfectus,
in Magistratum observantiæ,
in Gymnasium fidei

TESTIMONIUM ET ARRHA
CERTISSIMA:

VSTRÆQUE RECIPROCÆ
in Ecclesiam pietatis
in studia munificentiae,
in me advenam patrocini ac favoris

HORTAMENTVM AC PROTELVM
RELIGIOSE DICATÆ SACRA-
taque sunt.

M. LAUBANUS

EPOS

O MIRANDA nimis sanctarum & cognita metas
 Ante suas nulli Parcarum stamina ! sicne
 Fatales instare colus mortalibus agris;
 Ut qua nec ratio, nec mens praesaga futuri
 Praesensisse umquam poterat; quaeq; ipsa recuset
 Credere credulitas: tamen impulsore Jehovâ
 Eveniant, ferro prohiberi ignara dolove?
 Heu nihil humanis fas quemquam fidere curis!
 Vsq; adeo Isâcii vera est sententia Regis,
 Quem claro Genitrix peperit Bathseba Davidi:
 Lubrica mens animi decepta cupidine falso
 Nunc huc contemplando aciem, nunc dirigit illuc;
 Si qua suis pandat se semita idonea plantis:
 Solius at For & labor est, vestigia euntum
 Fulcire; atque ratas stadio praefigere metas,
 Quas teneat, satis Cursor mandantibus ultro,
 Multa agitant multi: at, rerum successus ab alto est.
 Ac veluti Sonipes, sive ad certamina eundum
 Martia: seu nemorum vocet ad sua retia cultri:
 Delia; cum primum liquit praesepa reclusis
 Postibus: exultat, jam liber, & aquore aperto
 Huc obversus & huc fremit; ac hinnitibus aurâs
 Verberat, adversas; spumis & sanguine ferrum
 Vritur; ille mora impatiens cunctantis, iniquo
 Insultatque solo, & gressus meditatatur ovantes.
 Nec tamen ire licet, quoquo insatiatus eundi
 Raptat, amor: doctis sed enim urgens Sessor habentis
 Flectit iter, srigidis que adigit parère lupatis.
 Haud aliter celsi arbitrio Rectoris eunt res
 Terrigena in solidum; nec prius vivere, cuiquam est

Exclamatio
 Thefeos
 generalis
 de vi fatore
 in consiliis
 & actionibus;
 hom. moderandis.

Demonstratio
 Thefeos
 testimonio;
 Salom. proverb.
 16: v. 9.

Illustratio
 Thefeos, comparat
 similibus potestatis
 Equitis in equum.

Auspiciis, & sponte sua componere curas
Estne opus exemplis? (non arbitror) hercle vetustis
Nim opus est, procul aut quasitis. En ego memet
Argumentum in gens hodie LAUBANUS ab isthac
Ostento cathedra. Mater me SLESIS in auras
Extulit; & puerum primis eduxit ab annis,
Pauper aqua qua SPROTTA capaci adfunditur HEBRO.
 I. *GORLICIA inde bicornis humo Parnassus Ephébo*
Musarum artifices modulos & tinnula Phæbi
Plectra ferè quatuor dedit auscultare per annos;
Nec tantum auscultare; sed & quandoque vicissim
 II. *Respondere sacris non aspernanda Deabus.*
 1. Scholæ *CANDIDA mox juvenem gremio suscepit OREAS,*
 Gorlicensis. *LUTHERO celebris, celebrisque MELANCHTHONE OREAS,*
 2. Acad. *Et Sophies penetrabile jubar monstravit opertosque*
 Viteber- *Vrania gyros: bis donec flammæ annuam*
 genensis. *Finiit, & primis oram me iussit Apollo*
 3. Acad. *Solvere cum Zephyris; NICRIQUE canora fluentæ*
 Heidelber- *Visere, dulcisonam quæ mite examen Olorum*
 genensis. *Ille Palatinæ Leo cordatissimus ora*
Gaudet Acidaliæ MYRTORUM aluisse sub umbrâ;
Grande quibus nuper sceptrum & diadema MELISSUS
Prætulit, Alituum cunctâ applaudente coronâ.
 Magisteriū *Heic, ut Aletrosynes me ter gemina imbuit æstas*
 & Poëtica *Nectare, testamen studii, curæque brabæio n.*
 Laurea. *Phæbus honoratam Sophies mihi cessit Abollam;*
Serta 3, vix meritis num quam moritura Poëta
Crinibus implicuit; sicq; ad patria arva remisit.
 III. *Jamque redux Claræ mactatus honore Palæstra,*
 Gubernatio *Principio Patriæ Nutritia debita honestis*
 Schola- *Redderem ut officiis: SPROTTAVI virgea ludi*
 sum. *Sceptra manu quinos versabam industrius annos;*
 Sprottavi- *Sceptra manu quinos versabam industrius annos;*
 ensis patriæ

Quotidie ebruians; **U**ERIQUE reperta beantis
Aclingua specimen duplicis laudataque morum
Haut leuium teneris immulgens pabula labris,
Donec Apollonei me **D**UX **J**OACHIMUS agónis
Esse Palastritam dedit; & certamina publi
CHRYSORIDOS, meritaque indicere premia palma,
Pigera nobilium qua succrescentia Avorum
Pulcer arenoso latatur **C**ATTUS ab alveo
Ingenuum impigros per iter Virtutis & Artis
Ferre pedes: decoris titulos famamque paterni
A puero proprius ut pro se laudibus aquent;
Aut superatam et iam ventura in secula mittant.
Scilicet Aonidum locus hic Charitumque lepori
Religione Patrum longo devotus ab aeo est;
Quattuor heic docto semper seruentia caetu
Atria Pallas habet; vigilemque impertit olivam
Excubiis juvenum impigris; Phabique repertis
Feta domus, comptoque loquacia pulpita versu.
Nec studio eventum **D**EUS invidet: agmina namque
Tanta virum nunquam, perjurâ fraude Sinonis
Scandit ubi Iliacos fatalis machina muros,
Duratei e latebris furtim prorêpse caballi
Crediderim: insignes quot **S**LESICA jactat alumnos
CHRYSORIS; sex quibus ille superbâ Principum in Aulâ,
Hic populi in medio conventu, adytove Senatûs
Segrege consiliis habitus non futilis auctor;
Sacra fidem que alius, vitæ argumenta perennis
Edocet, aut teneros Pindi ad prærupta Quirites
Egregias gressum jubet adsectare per artes.
Hæcque, aded ex illo jam tum speranda siere
Tempore, quo primas **C**ULMA e **P**RUTENIDE Musas
Intulit **A**UREOLÆ pridem ille serenior urbis

2, Illustris
Aurimon-
tanæ.

Digressio
in laudem
Goldbergi-
ci Gymna-
sii.

Phabéis que viris septenum fovit in annum,

Me statio; laribus nec nostris porro negabat

Hospitium, & vita qua commoda postulat, usus:

Quid fuit ergo rei, quòd honestâ hac sede relicta,

Et patriâ caris que sororibus atque propinquis,

Ac patrocinio Mecenatum arduo, amantâ

Dulcium amicorum cum consuetudine, & illis

Omnibus, ante alios quorum ergò adsuevit amari

Patria terrarum tractûs: his omnibus, inquam,

Cur ego post habitis fidâ cum Compare & omni

Mole utensilium rerum castisque rutisque

Longinquum per iter, per tot dispendia rerum,

Ausus in ignotâ vestigia ponere ripâ;

Ignotumque subire larem, atque incerta virorum

Vota voluntatesque sequi, nec cognita sensa?

Nonne animam subiit vox haut spernenda Pœtæ

Ausonis, exilio quem perpete Casaris ardens

Ira Tomitanas procul urbe fugavit in oras;

Mirificâ natale solum dulcedine cunctos

Ducere cantantis; vixque umquam obliviam fuisse

Vlla pati? Et certè non est sine crimine, si quem

Fuillus Ambitio, aut ardor sceleratus habendi

Impulit; ut terras peregrino sole calentes

Stellia inops animi genitâli praeferat, arvo,

Plus nimio heu facilis suetos migrare penates!

Meque adeo antiquâ poterant statione tenere

Jam perspecta opera & solitorum tela laborum,

Juraque per classes data non sine laude volentes.

Nempe avido velut haud omnis fert omnia tellus

Agricola; sed qua dedit hic ager, ille recusat;

Heic segetes, illic veniunt felicius vva;

IV.

Vocatio
Dâricana.
Percuncta-
tio pathe-
rica causâ
relictâ pa-
triâ.

Recensio
Objectio -
nâ contra
abitu.
1. Ab adjû-
cto amore
patriâ, bo-
nis ingeniis
infito.

2. Ab adjû-
ctâ cõmo-
ditate cõdi-
tionis pû-
stinç

Locus cõ-
munis de
periculis
mutationû

Arborei fetis alibi; aut pecori utile gramen:
 Sic equidem ingenis non est idem omnibus omnes
 Per populos habitus: nec sunt sua ubique Magistris
 Fata eadem & pubis par disciplina regunda,
 Sepius hinc videas, quem tota Lycéa tremebant
 Ante; salutare si quando excitus in iras
 Effera degeneris commissa piabat, Ephébi,
 Vindice seu ferulâ, aut minitantis fulmine lingua;
 Nunc vice mutatâ ac veteri statione pusillis
 Ludibrium pueris debere per atria; tantoque
 Esse irridiculo; ut Doctorem nequiter ausint
 Calce reprecutere, & falcato illudere dente.
 Esto tamen patriâ in tellure haud omnia votis
 Respondisse meis: quid tum? GEDANENSIA, nempe
 Litora fors nostris substernent lilia plantis,
 Pestanasve rosas, aut purpureos Narcissos?
 Quin saepe in Scyllam abripitur, quicumque Charybdin
 Declinat, nimium. Namque hospes ubique locorum,
 Ipse domi servat; aut expectandus in omnes
 Imminet articulos; ut nota parœmia vulgi
 Nostratis memorat. Quod si discrimina nusquam
 Vlla aliâs metuenda forent: rerum hercle novarum
 Prima suis numquam caruere exordia damnis.
 Dic mihi, quem patriâ procul arva aliena petentem,
 Livida non rabies portâ adlatrarit in ipsâ?
 Num virosâ queat, cessare Calumnia, inertis
 Invidia germana soror: quin vertere morsus
 Hospitis in caput & famam advenientis honestam
 Audeat; ingeniosâ nimis lacerare probrosis
 Criminibus sine fine bonos; & spargere voces
 In vulgum ambiguas: virtutis & orsa protervè
 Suggillare, notâque gravis traducere culpa?

3. Ab adjunctis incommodis mutationum ut sunt:

1. Status & fortuna: facilius exasperatio, quam emendatio.

2. Invidia in advenas.

3. Calumnia.

Quas

4. Credulitas civium.

*Quas vero obsequiosa hominum non fascinat aures
Credulitas? omnes sueta inservare susurros
Advena in opprobrium: contra indulgentia cara
Tutaturque favor patria convicia iniqua
Civibus, & vita tenor omnibus obvius aëte.*

4. Ab adj. praefigiis quorundam inauspiciis.

*Ac memini, istius cum tentamenta negoti
Prima catē pangens Latialis epistola, serenos
Me daret in fluctibus curarum; & fida juberet
Consilia ambiguum caros exposcere Amicos:
Tunc mihi nescio quis plus quam ferale canebat,
Exitium, morbosque graves subitasque cupressus;
Nempe ora altricis commendataeque juventa
CHRYSORIDOS profugo desertori; unde tenelli
Ingentem alveoli possint sentire ruinam.*

Conclusio
Objectionum in repetitione Periculationis causarum.

*Qua vis ergo trahax, qua tanta potentia fati
Vincere tot remoras, mille & sufflamina ruptis
Obicibus valuit? quae pollentissima fandi
Seiren arte ratâ patrios abolere penates,
Externique novo potuit praevertere amore
& Etheris hos animos, umbrae atque quietis amantes
Semper, & insensos pompa ac popularibus auris?
Quis Deus (humani neque enim est moliminis:) ergo
Quis Deus obtinuit: quo noto exire liberet
Servitio, ac longinqua operam spondere cathedra?*

Responsio indicans causam principalem susceptam migrationis.

*Nimirum illius qui res terraque polique
Consilio trutinat solus, dextraeque iuetur,
Illius hac vis est adamantina Caëtis; omne
Cui Patet imperium & rerum transcripsit habenas;
Quique triumphatâ Nece, Cerberi oque Satânis
Cur cere, ob hoc patrium victor remeavit Olympum;
(Quâ celsi ad dextram Genitoris eburnea Gnato
Sella nitet, Sceptrumque ingens, meritaque secures)*

Ut caput

Ut Caput electa Custosque cohortis in evum
Aetheris sanctam mactaret dotibus Edem;
Præficeretque sacris Mystas altaribus; atque
Docta Professores ad pulpita mitteret; alma
Religionis opes, Sophiaque reperta sagacis,
Munditiem & teretis Suada, moresque decentes
Qui juvenum rudibus nosset aptare Minervis.

Ergo Deo monstrante viam tellure profectus

ELYSIA hoc Balthes religavi in litore classem.
Sed quibus indicis, quâque id ratione viâque
Contigerit (divina suis sapientia quando
Consiliis præsinat iter formamque modumque
Quo sese teneant certi numquam indiga finis)
Hoc quoque fert animus succincto ostendere versu.

Nox erat, & sudo radiabant gemmea calo
Sidera; flectebatque rotas & plaustra Bootes
Pervigil; immensoque rotata volumina gyro
Circumagens, geminas nodis incinxerat. Arctos,
Arctos Oceani fugitantes aquora, Serpens.
Nec minus horribili clavâ ful gente que Orion
Ense minax rutili stellata emblemata balthei
Clarè ostentabat: nec cetera sidera grata
Pro se quæque facis per noctem & lucis egebant.
Interea curas hominum cursûs que ferarum
Dulcis & alta quies vice solabatur amicâ.

Hac aliis passim: sed non mihi, quem vigilem anceps
Cura fatigabat sortis vitæque futura.
Et tum, quâ geminos spectat, conclave Triones
Vicina acclinis pro consuetudine clathra,
Stellarum tacitosque gradûs & flammea cali
Prodigia admirans obtutibus hareo fixis;
Multa super fatis me deinde vocantibus amens

B

Incer-

Propositio
causæ, mi-
nus princi-
palis,

Chrono-
graphia No-
ctis.

Sollicitudo
mea su-
per nego-
tio vocati-
onis obla-
ta.

Incertusque animi: dem venis carboja
Finibus avellar patria: an statione quiescens
Antiquâ ignoti detrectem federaludi.
Hinc patria retinacula premunt; ast inde voluntas
Dia movet, flectique J E H O V E voce citantis
Non renuens animus: donec languentia tandem
Acceptit thalamus membra, evicitque sopore.

Apparitus
Trocedorff
fii in sonis.

Jamque sub extremum noctis TROCEDORFIA coram
Visa mihi in somnis facies adstare jacenti,

Qualis Apelléa calamo non artis egente
Effigies nativa Viri, curante Senatûs

M Zachar.
Borch. Cō
sul Reipub.
Goldb. me
xistimus.

Illo oculo Sene BARTHIADÉ, Tabula illita acerna
Maestate sacrâ vultûs adyta intima Templi

Consecrat, ad tepidos ara vicinior Austros.

Mitra caput velat; sed pectus Abolla senectum

Integit exsurvis Martis suffulta pilosas

Pensilibus librum manicis exserta rotundum

Lava terit gestans. Mox talia satur ad aurem:

Oratio Tro
cedorffii ad
migratio
nem hor
tantis.
Exordium

Noster amor, Vates, doctrina & vocis alumne

Atenero unguis mea: nostri nam prima Lycæi

Gloria te NISSI docuit LUDOVICUS ad amnem

Prima rudimenta Eusebia, Peithûsque diserta

Ac Sophia: methodo prorsus conformia nostra,

Immo excepta meo profitentis ab ore Magistri.

Vidi etiam hac eadem te per vestigia, vidi,

Suetum ferre pedem; nec CHRYSORIS ipsa negabit,

Desolata prius: sed enim te huc usque colono

Constita frugiferis aliquo cum sanore plantis.

Eia age porro tui feriem & rata momina fati

Me duce jam nosces: quando hac te cura remordet.

Quâ visa est fortuna pati, Parcaque ferebant

CHRYSOREAS sub te duce rejuvenescere Musas,

Teque

Teque his esse locis: ludoque tibi que tributum est.

Nunc certis aliò te posciet auguro fatis;

Discessusque dies & lex manifesta propinquat.

Ibis, quo Superum mens sanctior evocat, ibis;

Et tua succinifer vulgabit carmina deinceps

VISTULA; quæ fluctu BALTHÆ furialis Eoo

Quassa CLYLIPENUM longè sinuatur in arcum.

Ac poli inocciduos circumrotat umbo triones.

Quamquæ etenim retrahat, titubantè patria, quamquæ

Sponte tuam celebris prænsando Academia Musam,

Sollicitet: sociamque sui velit esse ChoragI:

Non patria tamen, aut spondet quam Academia, laudis

Ingeniue otì veniet tibi tanta cupido:

Enthea Parcarum quin possit utrumque potestas

Vincere, & invictis te condonare BORUSSIS.

Nempe (fatebor enim prodens jura abdita Divùm)

Tempus adest fatale meis in CHRYSORIAMATÆ

Alveolis: simili ut gratas pietate rependant

Tandem aliquando vices alma PRUTENIDOS ora.

Urbs jacet indigena CULMAM dixere, BORUSSIS

Finibus: insano quam VISTULA murmure aquarum.

Pingua THORUNIE veteris per cùlta volutus

Alluit, ALMANIÆ ille propinquum limes ad ortum.

Heic sedes patria & ferulis cunabula nostris.

Centum namque ierunt lustris labentibus anni:

Prima jugis quondam his cum advecta colonia, mite

Hospitium & petiit, facile obrinuitque petitum

Cætibus Aoniis; CULMÆA ab sede fugarat

Quos stomachi esuries, longa & penuria edendi.

Ecquid iniqui igitur, si post quam tempora Parca

Debita compleverunt, pro discuntum agmine magno

Cui sua Gymnasium hoc debet primordia, proque

Pubis Apollineæ Duce cordato, atque Lycéi

B 2

Funda-

2. ab exem-
plo pari.

Illustris Au-
rimonta-
na Colonia
Gymnasii
Culmenis
in Borussia

Fundatore ipso (WILDENBERGUM innuo nostrum)
Nunc veteris meriti hostimenta aliquantula Musas
CHRYSOREAS rogitet GEDANUM, teres urbium ocellus
PRUSSIAE & ditionis apex? Hoc hoc pol in omen
Posceris o LABANE: neque est avertere promptum.
Fatorum tenor obstat & irrevocabilis ordo.

Cōfutio
Objectio-
num supra
allegatarū.
1. De pa-
triae amo-
re & desi-
derio.

Nec Patria obvertas nomen mihi: qualibet ora
Quando Viro Patria est forti: quā quemque locarit
FORAVOCANS tellure, extrema cubilia Phabi
Sed spectet propior: sive Arctos opaca refuso
Alluat Oceano; sive illam extenta plagarum
Quattuor in medio dirimat plaga Solis iniqui,
Hæc patria est, hanc quisque putet reverenter habendam.
Si nescis, quicumque animum erudiere per artes;
Atque sui memores alios facere usque merendo
Conantur, se raro unâ regione tenent: sed
Caligina arboris instar habent; quam fingit Ariston
Immotis celsa impactam radicibus athra
Ambitione vagâ ramorum obcingere terras.
Radici caput ad fine est, immobile summo
Quod fruitur calo: ramorum brachia plantas
Equiparant, quodvis alacres latus orbis obire.
Quin age care mei successor honoris, ab isthac
Disce fugâ humana discrimina grandia vitæ;
Flexibilesque rotas & numquam Fortis eodem
Stare loco dociles variato poplite gressus.
Jure peregrinatio vitæ hæc tota putanda est;
Nullibi qua stabile hospitium fixosque penates
Spondet Adamigenis: ex quo decepta revellit
Femina primævam fatali ex arbore culpam.
Calum homini, calum statio est æterna; vacillant
Cætera per terras immota exposita ruinae.

Et

Nonnihil arbitriis Superum; qua forsitan horas
Post aliquot jubeant adamantina fata polorum.
Linquier in solidum? Nec te via longa, locive
Terreat ignoti status, aut nova turba laborum,
Spicula ve invidia, virusque Calumnia mendax
Quod vomit, & quaecumque aliàs sivevere timeri
Rura habitaturis peregrino sub Jove posta.

FATAVIAM INVENIENT, ADERITQUE VOCATA JEHOVÆ
VIRTUS, ILLA INOPI VIM PRÆSENS ADDERE VIRTUS.

Tali tunc senior TROCEDORFIUS ore loquutus
Obticuit, subitoque in inanem evanuit auram.

Me simul intuitusque Senis somnusque reliquit:
Insequor his contra: Jam jam mora nulla volenti est;
QUO ME FATA TRAHUNT; PIETAS SECURA SEQUETUR.

Stat patrium mutare larem; stat Balthica cursu
Carula, & Arctoi lustrare vireta Lycæi.

Tu modo JOVA parens Vati felixque bonusque
Esse tuo digneris, & isthac omnia firmes.

— Sic factus tepido membra exsternata grabato
Corripio, & Divum repetitis laudibus Aulam
Illustrem facio certam, remque ordine pando.

Agnovit tandem vim fati; a quoque petit is
Annuit ad sensu; ac Balthes dimisit ad actam.

Ergo vaie aeternum Natalis o ora, mearum
Conscia cunarum, & vitæ Nutricula tot jam
Fida per astates; cui prima elementa sagacis

Debeo doctrina ac virtutis; sospite qua me
Conjugio & subole ac variâ optimitate beasti.

Tot tibi pro meritis, o Patria, (quando Poëta
Nil reliqui est aliud) viden' hoc jam nuncupo votum:
Staque vireque diu castis durabile Musis

2. De incō-
modis mi-
grationum
per præci-
tionem.

Depositiō
perlonæ.

Exclama-
tio experge
facti.

Petitio &
impetratio
gratiæ di-
missionis.

Valedictio
eueharisti-
ca & votiva

1. Ad Patri-
am SILE-
SIAM.

Hospitium, Eusebia que salutarique Themista;
Nec tibi paciferam turbet Bellona quietem;
Quæ trucidibus flammis armata & acinace Turco.
Finitimos jam tum viduat, cultoribus agros;
Opidaque (heu cladem tragicam!) populatur & arces.

2. Principes
meos Juni
ores Duces
Lignic. &
Breg &c.

In primis gemine ô flos SLESIDOS, illa BREGENSIS
Spes rediviva domûs, generosum & sanguen Avorum
JAN-CHRISTIANE vale, vale o **RUDOLPHE-GEORGI**.
Vivite florentes ambo; atque adolescite **JOVÆ**
Laudibus, Aonidumque bono populique salutis
Celsi fama Patris quò per vos longius alas
Explicet, haud ulli deinceps superabilis avo.

3. Ad Gene-
rosum &
Magn. Vir.
Vencesla-
um à Ze-
allitz Præfe-
ctum Li-
gnic. & Jun-
Princip.
Tutorem
laudatiss.

At quâ voce parem meritis sancivero palmam
WENCESLAETUS, **LYGIÆ** cui publica fasces
Curia submittit; quemque immaturior atas
Utriusque Ducis re consilioque fidelem
Tutorem agnoscit, pronoque observat honore?
Quam cuperem, o nostra Macenas inclite Musa,
Per tua Pegaseis hodie magmenta veredis
Nitier: aut pennis altè subvectus Amoris
Per Charitum Veneris que hortos pictosque perenni
Flore pedem campos ferre & cœlestia prata!
Unde metens violas digitis, calathosque rosarum,
Liliaque & rorem maris, æternosque amarantos
Non prius audito tibi texerem honore corollam;
Quæ moribundi expers senii tua tempora circum
Purpuret; ambrosiosque halans dispergat odores;
Donec Hyperboreum Cynosurae argentis ad axem
Pulcra Ariadnæ ardebunt spectacula Corona.
Sed non ista loci sunt hujus; & irvidet ipse
Phabus Hyantheos ausuro talia fontes.
Tempus erit tamen, Aonidum tua nomina peplo

Cum

Cam graphice intexent Charites; cunctis que legenda
Publicitus mundi spacioſa per atria dident.
Interea quantum ſenibus clementior annis
Apponet Lacheſis: tantum addat, o alma Juventas
Roboris atque animi Pallas: **CEDLICIA** Virtus
Pſe genitis etiam quò ſera nepotibus adſit.

Hæc Patria ſunto, quam liqui corpore, numquam
Adſectu atque animo. Nunc tu peregrine mihi Sol
Salve adventitium in morem, quem ambobus ocellis
Haurio; vos aura ſalvete, anima que volucres
Aëris ignoti, & ventorum Aquilonia regna.
Te que adeo, ſtrepitu quem ſulcantem arva marino
Balthica caruleis amplexibus Amphitrite
Urget inexpletum votivâ voce ſaluto,
Uſtula Sarmatica rex torrentiſſime lymphæ.

GEDANUM Europa geminas vergentis ad Arctos
Pulcra Synopſis; o urbs Maja gratiſſima proli,
Velivolis grævida emporiis, mariumque virorum,
Prodigas Pegaſi dumque ſimul non infima cultrix,
Ut te ego poſt Syrtes curarum animique procellas
Ancipitis; poſt mille abitusque viæque labores
Contemplor que habitoque lubens! ut munera **VERI**
Celitis & pacis terre nœ commoda, vitæ
Soſpitis ad jumenta animo tibi grator ovante!
Salve magna parens penoris, Feronia opimum
Hospitium: tibi res ſolida virtutis & artis
Ingrediar, Clarias promptus recludere **Gazas**
Et geniale canam per caſta ſedilia carmen.

Vos modo magnifici decora o auguſta **SENATVS**,
Propugnacla ſacræ Eunomies, oſtenſaque ſatis
Ancora fida meis, caſuque levamen in omni:
P: accipue ſanam quorum eſt operasque tueri

GYMNA

Salutatio
urbis Dan-
tiscanæ.

Apoſto-
phe adven-
toria ad
r Ampliſſ-
& magn.
Senatum &
Scholar-
chas.

GYMNASII, Sædosa tutela, quaternæ Viri in vis:

2. Dn. Scabinos.

Vos & honorati Proceres, quæis æqua tribunal
Commisit gladiumque suum Themis; atque iuventæ

3. Rectoræ & Profels. Gymnasii.

Doctores o adsidui, quos fama sub auras
Ingenii volitans celsis dudum intulit astris:

Tuque jubar gentique tuæ sacloque sequenti
Transcriptura novum, o Pubes, quam laudo modestis

4. Inventuram studio fam.

Obsequiis circum hæc pressisse sedilia; docta
Palladi quò facias; Parnassique alta bicornis

Tandem etiam superes fastigia crure citato:

Denique tu Sanctæ TRIADI Sophiæque Magistra

5. Gymnasium univ. verum.

Dextrè operata domus; quodque hac primûs (o pede fausto!)
Calco die, teretis solium sublime cathedræ;

Vos ego contestor longo ordine singula, me nunc

Me quaeso studiis animis que faventibus ultrò

Accipite & vestris civem submitte regnis.

Insinuatio.

Vestrum ego iudicium, suffragia vestra sequutus

Post habui patriam, consanguinitate propinquos,

Pulpita nota, operas consuetas, candida amicùm

Corcula, munificos Patronos, commoda vitæ

Plurima, quæ civi mihi suppeditabat, abunde

CHRYSORIS: hæc inquam GEDANENSIBUS omnia Musis

Post habui; ignotumque larem, dubiosque penates,

Ambiguamque novæ fortunam auramque cathedræ

Non veritus per tot salebras, & longa viarum

Tædia semotis Arctôæ in finibus oræ

Quærere; ludibrioque Deæ permittere cæcæ

Meque, meamque domum. Qui tantum hoc tempore vestri

Adspectu, o Proceres, vestræque favore Sarepta

Sustinui, tot me cupidus damnare periclis;

Simne coli non dico: sed an sim dignus amari,

Dicite? iudicium heic vestri lænx æqua valebit.

Non ego damnificum vestris altaribus ignem

Intulero, vafris in fraudem corda iuventa

Pelliciens le nociniis fiscoque dolofo.

Amplector doctrinam animo, quam ab origine mundi

Primævisonuerè Patres ex arce profectam

Sideriâ, Vatumque sacrorum prodidit ordo

Entherusiat que adeo Christi quam lingua beatrix

Explicuit sociis coram, Cilicis que Magistri

Penna Dei pollens Europa Asiæque fideles

M tibus inscriptam chartis tramisit ad urbes.

Huius ut effigiem doctrinae SYMBOLAPRA SE

Priscaferunt, meliore Patrum quondam edita saclo:

Sic quoque Vindelicâ FIDEI que FORMULA in urbe Aug. Conf.

Casaris in vicî dextram que oculosque tremendos

Sustinuit, brevibus comprehendens maxima rerum

Momenta articulis, mihi calitis optima VERI

Creditur interpres, signum & pacale beati

Agninis extremo tenebras noctemque sub ævo

Pontificum exossiac hominum commenta dolosque

Gaudentis Superiûm atheriæ post ponere voci.

Hæc Fidei Cynosura mea pucrilibus annis

Quam didici ante pedes Præceptorum, & vice versâ

Jam docui plures Præceptor rite per annos.

Simplex mi pietas cordi est: nulla avia sector.

Et quamvis nequeam quidquam promittere magni;

Atque efferre meis memet super athera dictis:

Hoc tamen hoc, o cana Fides, tua jura professus

Polliceor, nullis umquam mutabile damnis

Nullis insidiis superabile pectus in hocce

Pallados ingenuæ templum fore: cura mihi ist hæc

Usque recursabit: ne quâ unquam parte fidelis

Officio desim Doctoris, nocte dieque

Incudem hanc tundens, summâ & molitus opum vi:

C

Aure

Norma Cõ
fessionis
meæ;

S. Pauli.

Pollicita-
tio.
1 Fidelis in-
dustriæ in
docendo.

Aurea Religio, ac Graia Latiaque Camena
Cum Charis in juvenum ut dehinc ingeniosa serent
Pectora, morigerosque parent maioribus ausis. (gnum)

Benevolen-
tia & hu-
manitatis
erga disci-
pulos.

Jaque adeo in pube hanc vultuque animuque beni-
Induo: debilibus puerorum viribus ultro
Consulere est animus, memetque remittere victum.
Ceu qui gramineis exercet membra palastris
Discipuli pugil imbellis: non ille minaci
Orefurcens, ullove irarum percitus a stro
Arma manu torquet, pugnaque pericula monstrat.
Vix ferit, & rara crepitant sub vulnere mala.
Sape optans vinci potius non pauca remittit,
Aut etiam tota fugiens excedit arena;
Impleat, ut stimulis animos acuatque favore.

Restipula-
tio diligen-
tia & obse-
qui disci-
pulorum.

Talis in hanc cat hedram consurgo. Sed an sit ini-
Si qua jura mihi, stabili quas foedere leges (quum,
Sponte rogo firmans, vos o devota Camenis
Nomina, restanti palmaris adorea saclo,
Vos eadem si nunc simili ratione reposcam?
Eia agite o juvenes, Phœbi quos vivida laurus
Musarumque movent choreæ, Charitumque lepores;
Eia agite Aonios lati committite agonas
Nobiscum: ambiguaque mihi reliquisque Magistris
Obsequio facite & gnavo molimine palmam.
Sit lis in dubio, utris nam victoria Martem,
Parta suam annuerit: nos vera & sana docendo,
Recta que suadendo conemur vincere: arena
Res fuerit vestra, discendo sponte perennem
Rectorum & monitis parendo ambire coronam.
O Cadmeæ impar nimium victoria palma!
Scilicet illa necem victis; victoribus ipsis
Horribiles peperit transfixo corde dolores.
Ista sed impigros mactabit fruge beatâ
Victores; ipsi que feret rata premia victis.

~~Quo si cui mons sit monstrifera; ut neque pro se~~
~~Officio par esse velit; monitisque rebelles~~
~~Subducatur ferula que manibus vesanus est efficit:~~
 Sedibus extorrem nostris hunc visere ad Indos (pta
 Extremosque hominum volumus Garamantas; ubi a
 Nequitia ipsius pateantque theatra furori. (HOVÆ
 CHRISTE, Dei Suboles, lingua interpresque JESU
 Namque tua primâ fabricasti ab origine mundi
 Incubuit cura; genus ut mortale polorum
 Secreta, aeterna documenta beata, salutis
 Rescires: Duce te summa hac mysteria aruiti
 Cognovere Patres; seris que nepotibus inde
 Ediscenda piè commenda vere nepotum:
 Tu quoque per veterum quondam speciosa loquutus
 Ora Prophetarum, Juda Israelis que superbos
 Taxasti populos: donec mortalia membra
 Ipse habitus que gerens mortales, ardua Ephēbus
 Pulpita Doctorum scandens, in signe sagacis
 Doctrina specimen, tyrociniumque stupendum
 Clarè ostentasti; ac propriâ sic voce cathedra
 Pulvere asque operas disciplinamque sacra stiti
 Eia age, CHRISTE, veni: neque enim te muneris huius
 Tadet adhuc; ex quo supera novus Indiges arcis
 Jura gregi sacro das intemerata; docentumque
 Agmina discentumque benigno numine jungis.
 Ergo age CHRISTE, veni, & propius res adspice nostras,
 CHRISTE veni, sacroque favens advorte labori;
 Serva artes, methodique teres melioris acumen,
 Et sine quibus artes non est comprehendere linguas.
 In primis propria his scamnis caelestia VERI
 Esse jube documenta: procul procul, oro, facestant
 Caca Superstitio ventura ignara salutis,
 Impietasque DEI contemptrix atque sacrorum.

Poena in
 refractari-
 os.

EPILO-
 GUS in
 I. Precatio
 ne ad CHRI-
 STUM Fili-
 um DEI.

I.
 Pro confes-
 satione re-
 stor. stud.
 in hoc lo-
 co.

Sint unum; doceant unum; ac conamine summo
Viribus & junctis huc totâ mente ferantur
Ista Professores qui calcant pulpita: ut aptent
Parvorum ingeniis sua dextrè scita Quiritum;
Cum pueris que adeo sit balbutire voluptas.

2. Pro Suc-
cessu labo-
rum institu-
tionis.

Da quoque CHRISTE, sacra Praeses venerande palastrae;
Ut quicumque tubas nostrae & vexilla sequuntur
Militia juvenes; pendentque doctentium ab ore,
Figere sint animis Musæa reperta paratis;
Næturnoque eadem versent que labore diurno.
Dum magis atque magis vis adestans aetheris alti
Arguet; penitusque imis infixæ medullis
Dogmata consolidet; verosque coarctet ad usus.

3. Pro defê-
sione piii ma-
gistratus.

Denique qui nostris facit isthæc otia Musis,
Usque Magistratui bene sit, sellæque curuli,
Ordinibusque Patrum, queis civica commoda cordi,
Tuta patrociniò hoc sic nostra examina te dehinc,
CHRISTE, die venient; & decedente sonabunt:
Donec in aethera celsis penetralibus Aula
Cætibus immisti Angelicis, Divùmque chorèis
Usque tibi hymnisonum cuncti pæana canamus.

II.

Gratularum
actio ad
Auditores.
spectantis.

Quas sed ad extremum vobis, speciosa virorum
Agmina, DANTISCI flos o generosior urbis,
Seria vestra meo qui post habuistis honori,
Quas vobis memori grates de pectore solvam?
Præter verba nihil præsto est mihi; sed neque nostrum
Est dare verba: nec usquam homines sibi verba dari optent.
Quidnam igitur faciam? Nempe expectare jubebo
Quemlibet è vobis; queisnam LAUBANIA contra
Respondere Charis vicibus cupiat que velit que;
Nunc, olim, quocumque dabunt se tempore vires.
Næ in solidum mea tunc expunxero nomina: dicar
Hanc vestri indignus cathedram tetigisse favoris.

DIXI.

581

SEQUUNTUR

ODÆ DANTIS
CANÆ.

ODE PRIMA
AD SPROTAVIAM

l. 4. Od. 1.

PATRIAM
VALEDICTIO

ATAT morando quid facimus modi?
Linguenda tellus, litora noster en
    Damnat Phaselus detineri
    Longius impatiens; volare
En tenta gaudent carbasæ; remiges
Per transtra præsto sunt! Palinurus &
    Explorat, auras dadaleo
    Ipse magisterio ferentes.
Et jam sereno flamine commodum
Adspirat Auster, ibimus, ibimus,
    Quo fata mandant. Interim o tu
    Carior his mihi jure ocellis;
Aut si inveniri sit mihi carius
Quid his ocellis, PATRIA millies
    Mea ah valeto, ah ah valeto
    PATRIA, perpetuos in annos,
Vale & meorum care Parentium
Cinis sub urnâ: quasque madentibus
    Genis in abscessu osculari
    Ad satiem nequeo, Sorores
Valete bina, quis scit an amplius
Orbe hoc videnda? non tua febrim
    Sævis valetudo ardidarum

DOROTHEE, male tosta flammis
Timere cogat omnia? Quin mihi
Cornix quoque ipsi nescio quid mala
Portendit Ales; atque prunas
Turicremis rapere à focis Spin-
turnix aduncis gestiit unguibus.
Pol flebile omen! Dexterâ sed DRI
Demulsa submisso precatu
Vertere callet amare latis.
O Lar paterna prasidium domus,
Aurâque mites quas tener imbibi
Infans, & o dulces Napæa,
Lata & Hamadryadum choréa,
Queis mistus olim pusio amœnius
Collusitavi, litore in herbido
Strepentis HEBRI, vos perenne
Eia valete dehinc in ævum
Pulchrèque habetote. Insimul ultimam
Urbe exeuntem me comitantibus,
Suavissimi o vobis Sodales,
Apprecor ex animo salutem.
WEIDNERE nostra prime puertia
Formator, arti nunc decus addite
Ingens medentum, & noctilica
Pervigil Urania Satelles,
Mysteque CNOLLI Cœlituum integer,
Ad finis & tu candidè litibus
Præfècte Prator transigendis
HANTSCHALI, & ardua Civitatis
HARTLIEBE sollers acta perennibus
Mandare chartis, dignèque Avuncule
WERNERE, re verâ benigni

Laudibus

Laudibus & titulo parentis.
Vosque o propinquorum agmina reliqua
Adfinium, quos ordine sit labor
Longus recenseri, valete,
Incolumesque superstite
Plures per annos: Eia iterum precor
Valete dulces commodè Amiculi,
WERNERE que in primis, supremum
O mihi fors hodie alloquende:
At longius seu fatifera neunt
Stamen sorores: seu tibi mors nigros
Festinat, ignes: atra rursum
Perpete consociatione
Utrumque junget; spe que adeo omnibus
Vobis eadem verba novissima
Dico Viator, Proin' Amici
Este mei memores in ævum;
Nostraque posthac, suestis ut hactenus,
Favete Musa. De me: anima prius
Vitale donum corpus hocce
Destituat, nigricante damnans
Vatē sepulcro: quàm senium ultima
Longevitatis, cuncta aliàs quidem
Obliterantis, diffitorum
Grandior aut valeat, locorum
Inter capē do pectoris è sinu
Tenace vestri tollere debitum
Honorem & illud sempiternæ
Gluten amicitie; propinqui
Quo stemma partim sanguinis & rata
Adfinitatis copula: sanctior
Partim orthodoxæ Veritatis

Quo nos studium erudita &
Commune doctrina atque decentium
Par cura morum mutuò ab unguibus
Junxit tenellis. SLESI D I sed
Quidnam abiens precer universa?
Ceres a gellos vestiat; arbores
Pomona ditet, prata Pales; humum
Ros irriget mane uber almam;
Ne rapido nimis igne Titan
Fruges adurat; neu noceant nives,
Neu frigora arvis. Tum loca PAX amet
Vicina: at aeternum otium
ELYSIIS velit in rosetis;
Jovam vereri sit popularibus
Cura ante cuncta: Evangelique vox
Sincera per pagos & urbes
Consonet: inde situs Lycéis
Artique constet Palladia & Dica
Honus in ævum, ab SLESIIS have, vale;
Et civis absentes vicissim
Ignibus ure tuis amores.

ODE II.

AD MERCURIUM.
HODOEPORICON
pro felici itinere Dantiscano.

lib. 4. Od. 2

MERCURI, Legate celer Deorum,
Certior quem nec per Olympicorum
Orbium gyros, neque inane magni
Æris usquam,
Nec per extenta latus omne terra,
Lintre nec si sit mare navigandum;
Aut Stygis funesta palus refusa.

D

Semita

Semita fallit.

Cernis extremum comitantum ut agmen
Dividat semet quoque sensim; amico
Post salutatos animo penates

In viâ HERILES

BERGIO de sanguine equestre Fratrum;
Nomen illustres que apices trahentum;
Ultima ab nobis ubi sumpta junctis
Prandia mensis.

Inter amplexus, lacrimis que mista
Basia extremam heic tibi PETRE, Mysta
Cælitum dico TITIE gerenti

Nomina gentis.

Dico & UNWIRDO ac patrium regenti
SCHULTZIO ludum, neque te supremi
Indigum, MOLLERE, mei viator

Defero voti.

Ecce RUMPLERI quoque me veredus
Cumque FUSSELI alloquio CREMERUS
Linguit; extremi comites ad ipsa

Mœnia GLOGÆ.

Ergo ades caducifer alme Divûm,
Meque confines per Iazygas cum
Conjuge illa sum GEDANI superbâ
Sistito in urbe.

Pelle silvarum opprobrium latrones,
Et via divergia fraudulenta
Expedi pandens simul apta diver-
soria fessis.

Mens sedet vicina subire GURÆ
Mœnia in noctem: inde meridiari
Forte cras nobis dabitur tabernâ in

PUNITIANA.

Oppidum

Spicuum noc Regis juga non repugnax
Ferre Sarmatarum, Aquilonis aulam,
Versus Arctóam patrios QUADORUM
Terminat agros.

Hinc arenosa casa, nescio qua
Porro GU STINI modicâ refectis
Cænulâ nolet rigida invidere
Stramina membris.

Mane nos vectura NEAPOLIMUSQUE
Quando promôrit: puto, transfretanda,
Lintribus junctis venient profundi
Flumina VARTÆ.

Credo nec lassis facilem MILASLA
Abnuat, noctem hospitibus: sed ultra,
Mavelim procedere ad inficeti
Horrea pagi.

Insequens Aurora videnda parva
Tecta FROESCHLÆ dabit. Hoc procul sed
Opido infecto lue pestilente
Ad latus urge,

MERCURI, levum volucres quadrigas.
Præstat ambâgis salebrosa res qua
Persequi: quàm se temerè suosque of-
ferre periclis.

Prandium quòd si foculus BOVISÆ
Instruat, portis que rotas STRELINIS
Vesper immittat: bene est hanc locatam.
Dixero lucem.

Postero nam Sole parum immoratos
Ferculis NTPÆÆA tuis via ultro
Ad THORUNENSES per aperta silva
Provehet arces.

Amnium quam partim opulentium Rex
VISTULA allabens, bene onusta partim
Plaustra lucrosi sine fine ditant
Mercibus urbem.

Heic anhelantes requiere noctis
Commoda vires reparare mens est;
STAGNACULMARUM ut quoque deserentes
Luce sequenti,

Tecta GRAUDENTI subeamus atram
Advena in noctem; reduci fugabit
Quam simul Phœbus jubare: inquietus
Corpora euntum.

Portitor pontone capaciore
VISTULÆ exponet cita transfluenta;
Sicque praevectis NEOPTIRGIA gellos
Nescio quonam.

Vim poli tecto & grave noctis astrum
Fas erit vitare. Sed o benè, hac quod
Fortè pernoctatio sufferenda est
Ultima! Nam qui

Proximus THYRSÆ dabit intueri
Mœnia à dextris minus alta Titan:
Inclitas idem GEDANI exhibebit
Vespere turres.

Hanc tua si sospes ovansque metam
Virgula virtute, Nepos Atlantis,
Prendero: pro more tuas mel & lac
Imbuet aras;

Plurimus faxoque tibi quotannis
Extæ denudet vitulus; chorosque
Inter & risus tua Panes usque
Numina dicant.

ODE III.
SALUTATIO URBIS DANTISCANÆ,
In primo ingressu.

Lib. 4. Od. 3.

ERGO itere absoluto
Fida nos villis sine damno esse d. BRUSTIANIS
Invehunt; & ungula
Calcant equina passibus sonoris
Strata via ferentis (bonum sit!
Commodum ad portas GEDANI: jamque quod o
Non modo alta turrium
Acumina exstant: sed procul stupenda
Est oculis notare
Tecta murorumque minas, templaque sumptuosis
Ducta ad astra molibus.
Fallor, meisne destinata Musis
GYMNASII quoque almi
Se palam spectanda danunt culmina turre crebra
Scandulis virentibus (&
Non indecora? O ter mihi quaterque
Palladia palæstra
Pubis o salve; hospitium & mite laremque ami-
Sanitate cum bonâ (cum
Intra tuos fac cum meis deinceps
Possideam penates:
Sic tibi Techne faueat Mnemosyneque Aede-
Erudita Numina; (que
Tuisque epheborum agmina absoluta
Porticibus tot usque
Evolent: quos parte sui quintâ hilares Camæna
Imbuisse nectaris
Latentur: olim Equus quot expedit vit
Tros Dolopum phalangas. (pinque
Ecce sed SCHOTLANDIA, quod manibus in pro-
D 3 Immi-

Imminet suburbium,
Semet quoque abdit, dum loquor struicos
Jam stupeo superbi.
Aggeris porta propior. Eia P R Æ A L T A salve,
Porta haecque millies;
Tuoque felix & favens Poëta
Nunc pateas. Eho quis
Ingruit menti D E U S? aut unde novus medulla
Sevit intimis furor?
Desucta qui nam vellicatim adurgens
Gloriola cupido
Plectra titillat? reses ab qualibus usque & usque
Fama aculeis Lyræ
Urgetur? Eia nosco, Phœbe, numen
Nosco tuum, paratus
Quæ vocas cantu indugredi. Materies adest pol'
Luculenta, seu domos
Spectem superbas copiamque mercis
Attalica & frequentis
Dives examen populi: sive volucrium vim
Narium, amne V I S T U L A
Partim secundo Sarmatarum ab oris,
Balthica quas que partim
Portubus gaudet GEDANIS cottidie Amphitrite
Appulisse; dapili
Non absque lucro civitatis ampla.
Jam quis apricitatem
Non suburbanam roseæ Chloridos atque acanthos
Pergularum amabiles
Putarit æquæ Lesbio esse dignas
Pectine: fornicata
Quam Theatrorum spacia, aut magnificentiâ tot
Ædium sacro usui.

Passim

*P*assim dicatarum inclitam per urbem?
*P*racipue ante cuncta
*H*ospitem me *P*ATRITIÆ inigne *S*ODALITATIS
*I*n foro *P*ALATIUM
*S*tuporis implens, non sinet *C*amēnas
*L*ongius otuari
*I*ncitas æstro immodico regificam canendi
*P*orticum eque marmore
*L*evi columnis, ac videnda formis
*C*ircum a sarota miris.
*N*on sine ipsâ *S*ymposii splendidiore pompâ &
*C*hromatis melodia
*T*am suavibus: *L*inum arbitrere ut ipsum,
*C*um *T*hamyra melodi
*G*utture, ac *A*mphionio *B*istoniove plectro,
*P*osse consonantius
*N*ihil sonare. *Q*uo sed ore sacrum,
*E*unomia tribunal, (tem
*A*tque *A*lethæa astringens, prout meritum est, salus
*S*anctiora pulpita?
*P*rob quantum imis in fibris vigescit
*I*mpetus illa honora
*C*uria ornamenta dehinc & *P*ATRITIÆ, sonoribus
*P*redicare barbitis
*P*ATRES, statumina ac bases quiescens
*P*rosperitatis! Immo
*S*tat ratum menti, neque me dedecet. *P*oëtam,
*S*tirpe quotquot editos
*V*etustiore clarat. alta *A*vorum
*N*obilitas: suis rem
*C*ivicam quotquot meritis consiliis que parte
*P*ro virili adhuc juvant:
*E*t quotquot illa doctior recocta

*E*nne-

Enneados palastra
Arte perfectos Clariâ reddidit; at que Virtus
Comiumque Gratia
Probata morum ignobili popello
Eximit: hosce tales,
Si mea vis ulla Lyræ, moliar ævitati
Consecrare post hunc
Vivace plectra metrici canoris.
Audiat hæc propinquo
Amnium Rex VISTULA de flumine, cornibusque
Ad mea sonum fidis
Altè elevatis roridâque barbâ
Sæpius umidarum
Sistat emirans rapidos Naiadum meatûs;
BALTHIDIQUE præ meis
Sordescat, Odis cônchicæcæ marinus.
Quod si hederata Nympha
Antra Cantori indigena hæud inuideant amanâ
Litoris crepidine, (in
Nidumque dulcis otii virente
Baccare flosculis que
Pictum odoratis; ope quorum Aonides fugare
Fascinum, & meo Anserem
Defendere ausint cantui strepentem:
Nemo pol erudito
Me, reor, plectro anteierit, Pindaricæ tamesi.
Jactitet Lyræ modos,
Aut pectinem Alcai, Orpheique chordas.
Magna crepo insolenter
Parvulus: sed da veniam magna nimis crepanti.
Magna BALTHIDOSCANI
Magnâ meretur Civitas Camená.

